PARLAMENT EUROPEJSKI

2004 *2009*

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

WERSJA TYMCZASOWA
2004/0817(CNS)

9.3.2005

*

PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie inicjatywy Republiki Federalnej Niemiec, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w celu przyjęcia decyzji Rady w sprawie ochrony euro przed fałszowaniem poprzez wyznaczenie Europolu jako centralnego biura ds. walki z fałszowaniem euro
(14811/2004 – C6-0221/2004 – 2004/0817(CNS))

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdawca: Agustín Díaz de Mera García Consuegra

Objaśnienie używanych znaków

*	Procedura konsultacji *większość oddanych głosów*
**I	Procedura współpracy (pierwsze czytanie) *większość oddanych głosów*
**II	Procedura współpracy (drugie czytanie) *większość oddanych głosów by zatwierdzić wspólne stanowisko większość głosów ogólnej liczby posłów do PE by odrzucić lub wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
***	Procedura zgody *większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, za wyjątkiem przypadków ujętych w art. 105, 107, 161 i 300 Traktatu WE oraz w art. 7 Traktatu UE*
***I	Procedura współdecyzji (pierwsze czytanie) *większość oddanych głosów*
***II	Procedura współdecyzji (drugie czytanie) *większość oddanych głosów by zatwierdzić wspólne stanowisko wymagana większość głosów ogólnej liczby posłów do PE by odrzucić lub wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
***III	Procedura współdecyzji (trzecie czytanie) *większość oddanych głosów by zatwierdzić wspólny projekt*

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej przez Komisję.)

Poprawki do tekstu legislacyjnego

W poprawkach Parlamentu oznaczenia zaznaczone są wytłuszczonym drukiem i kursywą. Oznaczenia zwykłą kursywą są wskazówką dla służb technicznych, że proponowana jest, w celu opracowania tekstu końcowego, korekta elementów tekstu legislacyjnego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub brakujących w danej wersji językowej.) Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

SPIS TREŚCI

Strona

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO.....5

UZASADNIENIE 15

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie inicjatywy Republiki Federalnej Niemiec, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w celu przyjęcia decyzji Rady w sprawie ochrony euro przed fałszowaniem poprzez wyznaczenie Europolu jako centralnego biura ds. walki z fałszowaniem euro (14811/2004 – C6-0221/2004 – 2004/0817(CNS))

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

– uwzględniając inicjatywę Republiki Federalnej Niemiec, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (14811/2004)[1],

– uwzględniając art. 30 ust. 1 litera c) oraz art. 34 ust. 2 litera c) Traktatu UE,

– uwzględniając art. 39 ust. 1 Traktatu UE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0221/2004),

– uwzględniając art. 93 oraz art. 51 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0000/2005),

1. zatwierdza po poprawkach inicjatywę Republiki Federalnej Niemiec, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej;

2. zwraca się do Rady o odpowiednią zmianę tekstu;

3. zwraca się do Rady, jeśli ta uznałaby za stosowne oddalić się od przyjętego przez Parlament tekstu, o poinformowanie go o tym fakcie;

4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem, jeśli ta uznałaby za stosowne zmienić w sposób znaczący inicjatywę Republiki Federalnej Niemiec, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej;

5. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji jak również rządom Republiki Federalnej Niemiec, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Tekst proponowany przez Republikę Federalną Niemiec, Królestwo Hiszpanii,	Poprawki Parlamentu

[1] Dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym.

Republikę Francuską, Republikę Włoską i Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Poprawka 1
punkt uzasadnienia 1

(1) Jako legalna waluta 12 Państw Członkowskich, euro staje się coraz ***powszechniejszą*** walutą i wobec tego ***stało się*** celem priorytetowym dla międzynarodowych organizacji fałszujących waluty.	(2) Jako legalna waluta 12 Państw Członkowskich, euro staje się ***szczególnie ważne*** i wobec tego jego ***fałszowanie jest*** celem priorytetowym dla ***krajowych*** i międzynarodowych organizacji ***przestępczych***, ***które działają na terytorium Unii Europejskiej jak i poza nim.***

Uzasadnienie

Poprawiono brzmienie i precyzję tekstu.

Poprawka 2
punkt uzasadnienia 2

(2) Euro stało się także celem dla fałszerzy z państw trzecich.	***skreślony***

Uzasadnienie

Należy usunąć ten punkt uzasadnienia z uwagi na to, że jego zawartość została uwzględniona w pierwszym punkcie uzasadnienia, zarówno w wersji oryginalnej, jak i w tekście poprawki.

Poprawka 3
punkt uzasadnienia 3 a (nowy)

	(3a) Państwa Członkowskie, działając w pojedynkę, nie mogą zapewnić odpowiedniej ochrony euro, gdyż banknoty i monety euro znajdują się w obiegu poza terytorium Państw Członkowskich, które uczestniczą w unii walutowej.

Uzasadnienie

Odpowiednia ochrona euro, będącego legalną walutą 12 Państw Członkowskich UE, nie może być osiągnięta w pojedynkę.

Poprawka 4
punkt uzasadnienia 3 b (nowy)

	(3 b)Należy również poprawić współpracę między samymi Państwami Członkowskimi oraz ich współpracę z Europolem, w celu wzmocnienia systemu ochrony euro poza terytorium Unii Europejskiej.

Uzasadnienie

Ścisła współpraca między wszystkimi Państwami Członkowskimi i Europolem jest niezbędnym warunkiem skutecznej ochrony euro przed fałszowaniem poza terytorium Unii Europejskiej.

Poprawka 5
punkt uzasadnienia 4

(4)Konwencja o zwalczaniu fałszowania pieniędzy, uzgodniona dnia 20 kwietnia 1929 r. w Genewie (*zwana dalej* „Konwencją Genewską") ***powinna być*** stosowana skuteczniej ***w warunkach integracji europejskiej.***	(4)***Międzynarodowa*** Konwencja o zwalczaniu fałszowania pieniędzy, uzgodniona dnia 20 kwietnia 1929 r. w Genewie (*zwana dalej* „Konwencją Genewską"), ***oraz jej Protokół dodatkowy powinny*** być stosowane skuteczniej, ***w celu zapewnienia globalnej, skutecznej i jednolitej ochrony euro***.

Uzasadnienie

Prawidłowa nazwa Konwencji wymaga użycia słowa „międzynarodowa". Należy również wymienić „Protokół dodatkowy", gdyż jest integralną częścią Konwencji.Z drugiej strony, środki konieczne dla ochrony euro przed niezgodnymi z prawem działaniami, które mogą zaszkodzić jego wiarygodności, powinny zostać podjęte i być stosowane zawsze, niezależnie od stanu europejskiej integracji.

Poprawka 6
punkt uzasadnienia 5

(5) Państwa trzecie potrzebują centralnego	(5) Państwa trzecie potrzebują centralnego

punktu informacji o sfałszowanych euro i wszystkie informacje o sfałszowanych euro powinny być zebrane w Europolu do celów analizy.	punktu informacji o sfałszowanych euro i wszystkie informacje o sfałszowanych euro powinny być zebrane w Europolu do celów analizy, ***równolegle i w ścisłej współpracy z krajowymi biurami centralnymi Państw Członkowskich Unii Europejskiej.***

Uzasadnienie

Konieczne jest, aby państwa trzecie dysponowały centralnym punktem informacji. Uprawnienia Europolu i mechanizmy przekazywania informacji zawarte w Konwencji o Europolu i w kolejnych zmieniających ją protokołach, nie mogą jednak w ich obecnym kształcie zapewnić realnej i skutecznej ochrony euro.

Należy przypomnieć, że Europol, dopóki nie wejdzie w życie protokół przyjęty w listopadzie 2003 r., w którym przewiduje się możliwość bezpośrednich kontaktów między odpowiednimi wyznaczonymi służbami i Europolem i w którym rozważa się uczynienie Europolu punktem kontaktowym Unii Europejskiej w jej relacjach z państwami trzecimi i organizacjami w celu zwalczania fałszowania euro, nie może kontaktować się bezpośrednio z Państwami Członkowskimi, tylko przez biura łącznikowe poszczególnych Państw Członkowskich. To „stopniowe" przekazywanie informacji spowolniłoby działanie mechanizmów mających na celu uniknięcie wprowadzenia w obieg i przechwycenie sfałszowanych euro. Patrz też uzasadnienie poprawki 8 do 7 punktu uzasadnienia.

Poprawka 7
punkt uzasadnienia 6

(6) Biorąc pod uwagę rozporządzenie Rady (WE) nr 1338/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. ustanawiające środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem, Rada uważa za stosowne, aby wszystkie Państwa Członkowskie zostały stronami Konwencji Genewskiej i założyły centralne biura w rozumieniu art. 12 Konwencji.	(6) ***Biorąc pod uwagę decyzję ramową Rady z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie zwiększenia ochrony poprzez sankcje karne i inne sankcje za fałszowanie w związku z wprowadzeniem euro[1] i*** biorąc pod uwagę rozporządzenie Rady (WE) nr 1338/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. ustanawiające środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem, Rada uważa za stosowne, aby wszystkie Państwa Członkowskie zostały stronami Konwencji Genewskiej i założyły centralne biura w rozumieniu art. 12 Konwencji.

[1] Dz.U. L 140 z 14.6.2000, str. 1.

Uzasadnienie

Obowiązek przystąpienia do Konwencji Genewskiej z 1929 r. dla Państw Członkowskich,

którego tego jeszcze nie uczyniły, został ustanowiony w art. 2 decyzji ramowej z dnia 29 maja 2000 r., która obowiązuje 25 Państw Członkowskich UE. Obecnie, tytułem informacji, tylko Malta i Słowenia spośród wszystkich Państw Członkowskich nie ratyfikowały Konwencji Genewskiej.

Poprawka 8
punkt uzasadnienia 7

(7) Rada uważa za stosowne wyznaczenie Europolu jako centralnego biura ds. walki z fałszowaniem euro w rozumieniu art. 12 Konwencji Genewskiej.	(7) Rada uważa za stosowne wyznaczenie Europolu jako centralnego biura ds. walki z fałszowaniem euro, ***które to zadanie Europol wykonuje w ścisłej współpracy z krajowymi biurami centralnymi Państw Członkowskich,*** w rozumieniu art. 12 Konwencji Genewskiej.

Uzasadnienie

Kolejną poważną przeszkodą jest fakt, że Europol może przekazywać informacje zawierające dane osobowe tylko tym krajom trzecim i instytucjom, z którymi zawarł w tym celu specjalne porozumienie (patrz akt Rady z dnia 12 marca 1999 r., ustanawiający przepisy dotyczące przekazywania przez Europol danych osobowych krajom trzecim i instytucjom (Dz.U. C 88 z 30.3.1999, str. 1) oraz akt Rady z dnia 28 lutego 2002 r., zmieniający akt Rady z dnia 12 marca 1999 r.). To ograniczenie poważnie utrudniłoby działania polegające na gromadzeniu i wymianie informacji, które mają być powierzone Europolowi, jako centralnemu biuru UE. Podsumowując, dopóki Europol działa tak jak obecnie, ze wszystkimi ograniczeniami, konieczne jest aby jego zadania jako centralnego biura UE ds. walki z fałszowaniem euro były wykonywane w ścisłej współpracy z biurami centralnymi Państw Członkowskich. Tylko w ten sposób osiągniemy ostateczny cel projektu, jakim jest skuteczna ochrona wspólnej waluty. Patrz uzasadnienie poprawki 6 do 5 punktu uzasadnienia.

Poprawka 9
Art. 1 ust. 1

1. W stosunku do Państw Członkowskich ***będących stronami Konwencji Genewskiej, mianowicie Austrii, Belgii, Danii, Finlandii, Francji, Grecji, Hiszpanii, Irlandii, Luksemburga, Niderlandów, Niemiec, Polski, Portugalii, Republiki Czeskiej, Szwecji i Węgier, Włoch, Zjednoczonego Królestwa,*** Europol, zgodnie z Oświadczeniem załączonym w Załączniku, (zwanym dalej "Oświadczeniem") działa jako centralne	1. W stosunku do Państw Członkowskich Europol, zgodnie z Oświadczeniem załączonym w Załączniku, (zwanym dalej „Oświadczeniem") działa jako centralne biuro ***Unii Europejskiej*** ds. ***ochrony euro*** przed fałszowaniem w rozumieniu pierwszego zdania art. 12 Konwencji Genewskiej, ***równolegle i w ścisłej współpracy z krajowymi biurami centralnymi Państw Członkowskich.*** Dotychczasowe uprawnienia krajowych

biuro ***ds. walki*** z fałszowaniem ***euro*** w rozumieniu pierwszego zdania art. 12 Konwencji Genewskiej. Dotychczasowe uprawnienia krajowych biur centralnych pozostają w mocy w zakresie zwalczania fałszowania pozostałych walut i funkcji biura centralnego, nie przekazanych Europolowi stosownie do Oświadczenia.	biur centralnych pozostają w mocy w zakresie zwalczania fałszowania pozostałych walut i funkcji biura centralnego, ***przekazanych*** i nie przekazanych Europolowi stosownie do Oświadczenia.

Uzasadnienie

Obowiązek wyznaczenia centralnego urzędu zgodnie z postanowieniami Konwencji Genewskiej obejmuje już wszystkie Państwa Członkowskie z wyjątkiem Malty i Słowenii, które jednak również są tym obowiązkiem objęte przez acquis communautaire, w którym zawarty jest obowiązek przystąpienia do tejże Konwencji (patrz poprawka 7 do 6 punktu uzasadnienia). Dlatego też, w oczekiwaniu na formalną ratyfikację Konwencji przez wymienione kraje, można już stwierdzić, że Europol będzie wykonywał funkcje centralnego urzędu dla całej Unii Europejskiej, jeśli chodzi o fałszowanie euro (uwzględniając wszystkie zastrzeżenia wymienione w uzasadnieniach do poprawki 6 do 5 punktu uzasadnienia i do poprawki 8 do 7 punktu uzasadnienia).

Poprawka 10
Art. 1 ust. 2

2. Państwa Członkowskie nie będące jeszcze stronami Konwencji Genewskiej, mianowicie Cypr, Estonia, Litwa, Łotwa, Malta, Słowacja i Słowenia przystąpią do niej. Po przystąpieniu do Konwencji Genewskiej, zgodnie z Oświadczeniem, wyznaczają Europol jako centralne biuro ds. walki z fałszowaniem euro, zgodnie pierwszym zdaniem art. 12 Konwencji Genewskiej.	***skreślony***

Uzasadnienie

Patrz uzasadnienie poprawki 9 do art. 1 ust. 1.

Poprawka 11
Art. 2 ust. 1

1. Rządy Państw Członkowskich ***będących stronami Konwencji Genewskiej*** przedkładają Oświadczenie i wyznaczają	1. Rządy Państw Członkowskich przedkładają Oświadczenie i wyznaczają przedstawiciela Republiki Federalnej

przedstawiciela Republiki Federalnej Niemiec do przekazania Oświadczenia Sekretarzowi Generalnemu Narodów Zjednoczonych.	Niemiec do przekazania Oświadczenia Sekretarzowi Generalnemu Narodów Zjednoczonych.

Uzasadnienie

Patrz uzasadnienie poprawki 9 do art. 1 ust. 1.

Poprawka 12
Art. 2 ust. 2

2. Rządy Państw Członkowskich nie będących stronami Konwencji Genewskiej, w chwili przystąpienia, niezwłocznie przedłożą Oświadczenie i wyznaczają przedstawiciela Republiki Federalnej Niemiec do przekazania Oświadczenia Sekretarzowi Generalnemu Narodów Zjednoczonych.	***skreślony***

Uzasadnienie

Patrz uzasadnienie poprawki 9 do art. 1 ust. 1.

Poprawka 13
Załącznik, pkt 1.5, wproowadzenie

Państwo Członkowskie Unii Europejskiej, …. udzieliło Europejskiemu Biuru Policyjnemu (*zwanemu dalej* „Europolem”) mandat do ***walki*** z fałszowaniem euro.	Państwo Członkowskie Unii Europejskiej, ... udzieliło Europejskiemu Biuru Policyjnemu (*zwanemu dalej* „Europolem”) mandat, w celu ***wykonywania zadań centralnego biura Unii Europejskiej ds. walki*** z fałszowaniem ***euro, zgodnie z postanowieniami Konwencji Genewskiej***, ***które to zadanie Europol wykonuje równolegle i w ścisłej współpracy z krajowymi biurami centralnymi Państw Członkowskich.***

Uzasadnienie

Patrz uzasadnienie poprawki 6 do 5 punktu uzasadnienia i poprawki 8 do 7 punktu uzasadnienia.

Poprawka 14
Załącznik, pkt 1.1.

1.1. Europol centralizuje i przetwarza, zgodnie z Konwencją o Europolu, wszystkie informacje jednego rodzaju w celu ułatwiania śledzenia, zapobiegania i walki z fałszowaniem euro ***i przekazuje te informacje niezwłocznie do krajowych biur centralnych Państw Członkowskich UE.***	1.1. Europol centralizuje i przetwarza, zgodnie z Konwencją o Europolu ***oraz równolegle i w ścisłej współpracy z krajowymi biurami centralnymi Państw Członkowskich,*** wszystkie informacje, które mogą ułatwić śledzenie, zapobieganie i walkę z fałszowaniem euro.

Uzasadnienie

Zgodnie z wnioskami wynikającymi z tekstu niniejszego sprawozdania, uzasadnieniem konieczności, aby Europol wykonywał zadania centralnego urzędu równolegle z krajowymi biurami centralnymi, jest fakt, że aktualne ramy prawne w jakich funkcjonuje Europol nakładają na niego znaczne ograniczenia: nie wolno mu bezpośrednio przekazywać informacji ani Państwom Członkowskim - może to czynić tylko za pośrednictwem krajowych biur łącznikowych poszczególnych państw, co utrudnia i spowalnia dostarczanie informacji - ani nie może przekazywać informacji państwo trzecim lub instytucjom, jeśli zawierają one dane osobowe, chyba że podpisane zostało odpowiednie porozumienie w tym celu, zgodnie z postanowieniami aktu Rady z dnia 12 marca 1999 r. (Dz.U. C 88 z 30.3.1999, str. 1).

Być może w przyszłości te problemy zostaną rozwiązane, ale obecnie stanowią przeszkodę nie do pokonania, jeśli chcemy zapewnić odpowiednią ochronę euro przed fałszowaniem. Dlatego konieczne jest dostarczanie informacji jednocześnie zarówno Europolowi, jak i Państwu Członkowskiemu Unii, którego może ona bezpośrednio dotyczyć, i do którego należy wykonanie wymaganych działań operacyjnych.

Poprawka 15
Załącznik, pkt 1.5, wprowadzenie

1.5. Z wyjątkiem przypadków o wyłącznie lokalnym zasięgu, Europol, jeżeli uzna to za stosowne, powiadamia centralne biura państw trzecich o następujących przypadkach:	1.5. Z wyjątkiem przypadków o wyłącznie lokalnym zasięgu, Europol, jeżeli uzna to za stosowne, powiadamia centralne biura państw trzecich o następujących przypadkach, ***uwzględniwszy zastrzeżenia zawarte w akcie Rady z dnia 12 marca 1999 r. ustanawiającym przepisy dotyczące przekazywania przez Europol danych osobowych państwom i instytucjom trzecim[1]:***

Dz.U. C 88 z 30.3.1999, str. 1.

Uzasadnienie

Zgodnie z brzmieniem niniejszego sprawozdania, akt Rady wymieniony w poprawce uzależnia przekazywanie przez Europol państwom i instytucjom trzecim informacji zawierających dane osobowe od faktu podpisania z nimi odpowiedniego porozumienia. Należy zatem wziąć pod uwagę to zastrzeżenie, jeśli chodzi o przekazywanie informacji. W przypadku gdy brak jest takiego porozumienia, przekazywanie informacji odbywa się za pośrednictwem krajowych biur centralnych.

Poprawka 16
Załącznik, pkt 1.7

1.7. W przypadku, gdy Europol jest niezdolny do wykonania zadań określonych w pkt. 1.1-1.6 zgodnie z Konwencją o Europolu, krajowe biura centralne Państw Członkowskich utrzymują swoje kompetencje.	***skreślony***

Uzasadnienie

Patrz uzasadnienia poprawki 6 do 5 punktu uzasadnienia, poprawki 8 do 7 punktu uzasadnienia i poprawki 14 do pkt 1.1 Załącznika. Zgodnie z zaproponowanymi poprawkami i obecnymi zasadami funkcjonowania Europolu stwierdza się, że Europol nie może wykonywać zadań, które chce mu się powierzyć.

Poprawka 17
Załącznik, pkt 1 a (nowy)

	1a. Uprawnienia przyznane Europolowi w celu ochrony euro przed fałszowaniem, w ramach Konwencji Genewskiej, będą wykonywane równolegle i w ścisłej współpracy z krajowymi biurami centralnymi Państw Członkowskich.

Uzasadnienie

Patrz uzasadnienia poprawki 6 do 5 punktu uzasadnienia, poprawki 8 do 7 punktu uzasadnienia i poprawki 14 do pkt 1.1 Załącznika.

Poprawka 18

Załącznik, pkt 2

2. W zakresie fałszowania wszelkich innych walut, ***jak również w zakresie funkcji biura centralnego nie przekazanych Europolowi zgodnie z pkt. 1***, dotychczasowe uprawnienia biur centralnych pozostają w mocy.	2. W zakresie ***działań zapobiegających*** fałszowaniu wszelkich innych walut, dotychczasowe uprawnienia biur centralnych pozostają w mocy.

Uzasadnienie

Niniejsza poprawka proponowana jest zgodnie z poprzednimi.

UZASADNIENIE

Introducción

Aún antes de su puesta en circulación el 1 de enero de 2002, el euro ha sido objeto de importantes medidas de protección por parte de la Unión Europea, medidas con las que se pretendía evitar que los grandes niveles de falsificación que se llegaron a detectar de las monedas nacionales individualmente consideradas afectasen también a la moneda única. Un hecho es indiscutible: los Estados miembros no pueden luchar solos contra este fenómeno. La criminalidad organizada dedicada a la falsificación de moneda alcanza hoy día un alto grado de sofisticación y se beneficia tanto de la inexistencia de fronteras interiores en la Unión Europea como de la falta de recursos técnicos y operativos en algunos de los Estados miembros (no olvidemos que también se detectan altos niveles de falsificación en aquellos países de la Unión Europea que aún no son miembros de la zona euro).Teniendo en cuenta estas circunstancias, la Unión Europea se ha centrado en la adopción de medidas principalmente relativas a la protección del euro a través de un marco legal adecuado con vistas a criminalizar su falsificación, al establecimiento de órganos de centralización de información o a la fijación de medidas que faciliten la cooperación entre los diversos actores implicados en la lucha contra el fraude.

Aún así, a día de hoy, el problema no deja de ser menor. En efecto, y de acuerdo con los datos recogidos por el *Sistema de Control de Falsificaciones* -sistema de almacenamiento de datos sobre las falsificaciones de euros en el que se contiene información técnica, estadística y geográfica y al que tienen acceso los bancos centrales y las autoridades competentes- dentro del Banco Central Europeo, en 2004, fueron retirados de la circulación billetes de euro por un valor de **€ 44.801.510**. Pero no todos son datos negativos, ya que la realidad demuestra que las medidas de lucha contra la falsificación están dando frutos: de 2003 a 2004, el total de operaciones en las que se incautaron euros falsos incrementó en un 20% y la falsificación de los billetes de €50 y €100 disminuyeron en un 5% y 38 % respectivamente. Sin embargo, y a pesar de estos datos positivos, el euro sigue sufriendo de elevados índices de falsificación.

Presentación de la propuesta

La propuesta es una iniciativa de la República Federal de Alemania, el Reino de España, la República francesa, la República italiana y el Reino Unido de Gran Bretaña e Irlanda del Norte con la que se pretende designar a Europol como oficina central de la Unión Europea para la lucha contra la falsificación del euro en el sentido de los artículos 12 y siguientes de la Convención Internacional para la represión de la falsificación de moneda firmada en Ginebra en 1929. En virtud de este Convenio Internacional, los Estados partes en el mismo deben nombrar una oficina que centralice, en cada país, todas las informaciones tendentes a facilitar la investigación, la prevención y la represión de la falsificación de moneda. Con vistas a unificar y hacer más visible la acción de la Unión Europea en este ámbito, los Estados miembros han decidido designar a Europol como oficina central de la Unión Europea a efectos de la falsificación del euro. En lo que respecta a las oficinas centrales nacionales, éstas seguirán manteniendo sus competencias en lo que a las falsificaciones del resto de las monedas se refiere.

Comentario de las enmiendas

El marco jurídico actual en el que se enmarcan las funciones llevadas a cabo por Europol (el Convenio Europol y sus protocolos de modificación) ha sido clave a la hora de orientar las enmiendas propuestas al proyecto de Decisión del Consejo. Se trata, a mi juicio, de una propuesta ambiciosa pero poco realista, ya que no tiene en cuenta las limitaciones con las que se tendría que enfrentar Europol para llevar a cabo las funciones que se le pretenden encomendar.

En primer lugar, las autoridades competentes en los Estados miembros que tengan informaciones sobre la falsificación del euro (ya sean, por ejemplo, informaciones sobre imprentas en las que sean elaborados euros falsos o datos sobre la circulación de dicho material dentro de la Unión), no podrán suministrarlas directamente a Europol ya que el intercambio de información de éste con los Estados miembros se hace a través de las unidades nacionales de enlace. Esta realidad, y aún más si tenemos en cuenta las especificidades de la falsificación de moneda, hace que un intercambio de información que no es directo -entorpeciendo el intercambio de la información y que podría redundar en una mayor desprotección del euro- sea inviable. Y esto es precisamente lo que se señala y se pretende evitar en el proyecto de informe.

Por otro lado, Europol tiene importantes limitaciones a la hora de establecer un contacto directo con los países terceros u otros organismos internacionales. En efecto, el artículo 2 del Acto del Consejo de 1999 especifica que, en caso de informaciones que contengan datos personales, la transmisión de información entre Europol y un tercer Estado u organismo debe hacerse en el marco de un Acuerdo entre ambas partes. En los casos de no existencia de este acuerdo la transmisión de información sería, pues, imposible.

Los dos puntos señalados constituyen, pues, graves y determinantes cortapisas a la hora de que Europol pueda desempeñar de una manera efectiva y satisfactoria las funciones de oficina central de la UE a los efectos de la falsificación del euro. Por este motivo, el ponente considera que, para alcanzar el objetivo último de la propuesta, esto es, una correcta protección del euro frente a la falsificación, las competencias de las oficinas centrales nacionales existentes actualmente deben mantenerse en lo que a la protección del euro se refiere. Con ello, y estableciendo un mecanismo de cooperación estrecha y de intercambio de información entre dichas oficinas y Europol, todos los órganos y autoridades implicadas en la protección de la moneda única contarán con las armas más eficaces para hacer frente a la falsificación.

Conclusión

Europol está regulado por un Convenio que data de 1995 y que ha sido objeto de sucesivas reformas desde que entró en vigor, reformas que han tenido principalmente como objeto la ampliación de las competencias encomendadas a Europol. Sin embargo, nada se ha hecho aún para modificar su marco jurídico, y ello a pesar de las sucesivas demandas del Parlamento

Europeo[1] que ha destacado que, para que Europol se convierta verdaderamente en un instrumento eficaz de lucha contra el crimen organizado en la Unión Europea, se deben corregir las siguientes limitaciones:

- Europol actúa aún en el ámbito de la mera cooperación intergubernamental, y ello a pesar de que cada vez se le otorgan un mayor número de competencias.
- Las decisiones sobre Europol siguen siendo adoptadas por el Consejo por unanimidad.
- El Parlamento Europeo no puede ejercer un verdadero control democrático sobre Europol.
- El procedimiento actual de modificación del Convenio es excesivamente largo y laborioso y exige la ratificación por todos los Estados miembros. Por otra parte, su eventual sustitución por una Decisión del Consejo presenta la dificultad de alcanzar el acuerdo político necesario. Ambas opciones son, por lo tanto, verdaderamente inadecuadas.

Por todo ello, el Parlamento Europeo ha demandado sucesivamente la conversión de Europol en un verdadero **órgano comunitario**, dotado con presupuesto propio y sujeto al control democrático del Parlamento Europeo y del Tribunal de Justicia.

La falta de adecuación del marco jurídico de Europol vuelve a verse reflejado en la propuesta objeto de este informe: Europol no cuenta ni con los medios jurídicos ni operativos ni presupuestarios para luchar eficazmente contra la falsificación del euro.

1. En primer lugar, y como ya ha sido manifestado por el ponente, el marco legal de Europol es el primero de los impedimentos con los que cuenta la Oficina Europea de Policía.
2. En segundo lugar, Europol no cuenta con funciones operativas de ninguna clase, funciones que especialmente en el ámbito de la falsificación de moneda podría conducirnos a resultados efectivos determinantes.
3. En tercer lugar, Europol no tiene un presupuesto propio para llevar a cabo acciones de apoyo operativo en los Estados miembros dentro y fuera de la zona euro en los que se lleven a cabo acciones o investigaciones de represión de la falsificación del euro.

En definitiva, la designación de Europol como oficina central de los Estados miembros para la lucha contra la falsificación del euro debe verse acompañada de una base legal y presupuestaria. Sólo así podrá contar la Unión Europea con un instrumento adecuado y eficaz en la lucha contra el fraude de la moneda única.

[1] Véase su Recomendación, de 30 de mayo de 2002, sobre el desarrollo futuro de Europol y su integración de pleno derecho en el sistema internacional de la UE (DO C 187 E de 7.8.2003, p. 144) y su Recomendación, de 10 de abril de 2003, sobre la evolución futura de Europol (DO C 64 E de 12.3.2004, p. 588).